

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.2

Szerző:

Cím: *A főváros eltörölte a telekérték-
adót*

Forrás:

Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1921. 7. 6

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házmönöma 1920

A főváros eltörölte a telekértékadót

Ebben az évben már nem szabad szedni Ujabb könnyítés a háziurak terhén

(Saját tudósítónktól.) A főváros pénzügyi bizottsága mai ülésében befejezte az 1921. évi költségvetés tárgyalását, amelyet most már hamarosan a közgyűlés napirendjére fognak tűzni. A vita végén Bozóky Ádám váratlanul indítványt terjesztett elő a telekértékadó eltörlése érdekében. Az indítványt hosszabb vita követte s a vége az volt, hogy *nemcsak elfogadták a javaslatot, hanem rögtön intézkedtek, hogy ezentul ne is kelljen a ház- és telektulajdonosok ezen a címen egy krajcárt sem fizetniük.*

A történeti hűség kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy a telekértékadó eltörlésének kérdése nem először vetődött fel. A keresztény községi pártban igen sok háziur bizottsági tag van, akik az első perctől kezdve erősen exponálták magukat a háztulajdonosok érdekében. A főváros közgyűlésén minden olyan javaslatot és indítványt megszavaztak, amely a háziurak terheit csökkentette, ott találták ki a különféle üzemi pótlékok alakjában a folytonos házbéremeléseket és az új lakbérrendelet tárgyalásánál is a főváros főleg a háziurak érdekeit tartotta szem előtt. A háziurak terhén való újabb csökkentés Wolff Károlynak, a keresztény községi párt elnökének az érdeme, aki nagy beszédben sietett az indítvány támogatására és gyors határozatot provokált.

Wolff Károly az ülés elején nem jelent meg, de valószínűleg tudott az indítványról és ezért még a tárgyalás befejezése előtt beállított a városházára. Rögtön felszólalt. Boesánatot kért, hogy későn érkezett, de kénytelen rögtön felszólalni és állást foglalni a telekértékadó ellen. Ez az adó egy olyan „agy munkája“, amelyet nem vagyunk hajlandók támogatni. Az adó tendenciózus és igazságtalan. Nem szolgál nemzetvédelmi célokat, sőt ellenkezőleg: nemzetellenes célok szolgálatára lehet felhasználni. Az amugy is kifogásolt vagyoneosztási folyamatot segítette elő és teljesen ellentétes irányba lendítette a kérdést, ahová mi szerettük volna.

Nincs ellene annak, — mondotta beszédében. — hogy a földspekulánsokat megfogják, azonban a kis otthonok számára szolgáló telkeket meg kell védeni, a kifosztott középosztály utolsó megmaradt vagyona a kis házikó s ő azon volna, hogy ezeket minden tehertől mentesíteni kell. Azt azonban nem tagadta, hogy utól kell érní a konjunktúrális nyereségeket, de konkrét javaslattal nem állott elő. Ez az adó irracionális volt, — fejtette — a nemzeti érdekeket nem szolgálta, antiszociális és nemzetellenes. A főváros nehéz helyzetében ettől a jövedelemtől eltekinteni nem lehet és ezért más jövedelemmel fognak gondoskodni a telekértékadó helyett.

Néhány apróbb megjegyzés után feltették a kérdést és a bizottság elvetette a telekértékadót. Az egyik bizottsági tag súlyt helyezett arra, hogy a jegyzőkönyvben benne legyen, hogy ezt a nagy jelentőségű határozatot a bizottság egyhanguan hozta. Ehez természetesen a legnagyobb lelkeséssel hozzájárultak.

De még ez sem volt elég. Rögtön egy másik indítványt is megszavaztak, amelynek az a ten-

denciája, hogy az esetleges korrekciót megakadályozzák. A bizottság kimondotta, hogy már ebben az évben, az év második felére nem engedik beszédni a telekértékadó díjait. A telekértékadóra vonatkozó új adókievéteket beszűntetik s ebben az irányban a szükséges lépéseket megteszik.

A főváros felelős vezetői megdöbbenve nézték a főváros bizottságának ezt a nyílt állásfoglalását a háziurak mellett és szerényen megjegyezték, hogy a költségvetésben egy kis zavart fog okozni, hogy a telekértékadó jövedelemtől elesik a főváros. Erre felugrott az egyik bizottsági tag és egy nagyszerű ajánlattal állt elő:

— Kérem, a forgalmi adónál százharmincmilliót irányoztak elő. A nullást kijavítjuk nyolcasra, így lesz százharmincnyolcmillió és azzal a problémával meg van oldva.

Igy is határoztak. Csak még azt akarjuk megjegyezni, hogy Wolff Károly homályos kijelentése, amely szerint „az adó egy olyan agynak a munkája, amelyet nem hajlandó támogatni“, Pikler Gyulára vonatkozik. A nemzetellenes tendencia alatt pedig azt értette, hogy Pikler indokolásában benne van, hogy az építkezéseket mindenáron elő kell mozdítani és aki üres telkeket tart, arra több adót kell vetni, mint aki telkét arra használja fel, hogy ott lakóházak legyenek. A telekspekulánsok ellen csak mennydörögtek, de végeredményképpen az ő vállukról vették le azt a terhet, amelyet eddig egész könnyen elviseltek.